

Siedem groszy

WIADOMOŚCI ZE SWIATA-NAJCIEKAWSZE PROCESY SENSACYJNA POWIEŚĆ

dziennik ilustrowany dla wszystkich o wszystkim

Olbrzymi pożar łąk w południowej Anglii

Kilkukilometrowy pas ognia posuwa się z szybkością 2 km. na godzinę

Londyn, 6-go września.

Wskutek panującego upału w południowej Anglii powstał pożar łąk, który z olbrzymią szybkością rozszerza się coraz bardziej. Ognisko pożaru znajduje się w hrabstwie Surrey Hampshire, gdzie kilkukilometrowej szerokości ogień posuwa się naprzód z szybkością 2 km. na godzinę i zajmuje coraz to dalsze przestrze-

nie łąk. Na pomoc wezwano wojsko w ilości 1.300 ludzi, łącznie z ludnością starają się wszelkimi środkami opanować pożar. Mimo użycia masek gazowych, wiele osób popadło w omdlenie, tak, że musiano je przewieźć do szpitali. Płomienie sięgają wysokości 15-tu metrów. Walka z pożarem jest utrudniona wskutek braku wody.

Okropna katastrofa kolejowa w Ameryce

23 osoby zabite, 100 osób rannych

Nowy Jork, 6-go września.

W pobliżu Binghamton zderzył się pociąg nowojorski z pociągiem kurjerskim, zdrażającym z Chicago, który przed sygnałem oczekiwał wjazdu do stacji.

W czasie zderzenia poniosło śmierć 23 osoby, a 100 osób odniosło częściowo ciężkie a częściowo lekkie rany. Ostatnie dwa wagony pociągu kurjerskiego zostały zupełnie zniszczone.

Żydowskie prowokacje w Paryżu

Ostra reakcja młodzieży francuskiej na zaczepki żydów

Paryż, 6-go września.

We wtorek późnym wieczorem na Mont Parnasie doszło do regularnej bitwy ulicznej pomiędzy francuską młodzieżą a zbiegłymi z Niemiec żydami. Jak donosi „Echo de Paris”, arogancja żydów jest poprostu skandaliczna (o czym my

w Polsce lepiej wiemy). Kilku młodych ludzi, siedząc na werandzie kawiarni, słyszeli, jak żydowscy emigranci wyrażali się obojętnie o rządzie francuskim. Po wymianie słów doszło do walki na laski i pięści, którym kres położyła dopiero policja.

Niesłychany wypadek morderstwa

w czasie posiedzenia rady miejskiej w Muiden

Amsterdam, 6-go września.

W Muiden na posiedzeniu rady miejskiej wydarzył się niesłychany wypadek morderstwa. Fotograf, pracujący na plaży, który w czasie posiedzenia znajdował się na galerji, w pewnej chwili wyciągnął

rewolwer i oddał szereg strzałów do burmistrza, radnego miejskiego i dwu osób na galerji, które odniosły ciężkie rany. Powodem zamachu miały być zdawien dawna istniejące nieporozumienia pomiędzy fotografem a jego ofiarami.

Silna i zdyscyplinowana armja

ostoją przeciwko zakusom rewizjonistycznym Niemiec

Praga, 6-go września.

W środkowych Czechach w miejscowości Katharinenbad miał miejsce zjazd przywódców czeskich agrariuszy, na którym wygłoszono szereg mów. Prezydent Senatu Donat, wskazując na Niemcy, żądał silnej, zdyscyplinowanej armji. Twierdził on, że Niemcy zbroją się i przygotowują się do krwawej wojny, w której zgniotą Czechosłowację. Cały naród musi domagać się: „żadnej rewizji granic, oko za oko, ząb za ząb”.

dzisiejszych czasach dawać pewne zabezpieczenie. Gdy przyjdą ważne dni, okaże się, że naród czeski, gdy uderza w jego podstawy bytu, wykaże taką energię że zdziwi ona świat.

Kara śmierci grozi 12 komunistom

Berlin, 6-go września.

Według doniesień z Duesseldorfu, odbyła się tam rozprawa przeciwko 12-tu komunistom, oskarżonym o zabicie jednego a zranienie drugiego hitlerowca. Prokurator zażądał dla oskarżonych kary śmierci. Wyrok zapadnie w czwartek Morderstwo na posiedzeniu

W Palazzo Venezia w Rzymie został w tych dniach podpisany pakt przyjaźni pomiędzy Włochami i Rosją sowiecką. Za Włochy faszystowski położył podpis Mussolini, za Rosję sowiecką — ambasador sowiecki przy Kwi-rynale Chinczuk. Świeżo zawarty pakt opiewa na pięć lat.

Katastrofa samolotowa pod Łopasnią

Śmierć 8 osób pod gruzami samolotu

Moskwa, 6-go września.

Na południe od miasta Podolska, koło stacji Łopastnia, zdarzyła się katastrofa samolotowa, w której zginęło 8 osób: zastępca komisarza ciężkiego przemysłu i szef urzędu przemysłu lotniczego Bara-

now, wraz z żoną, szef awiacji cywilnej Hólcman, jego zastępca Piétrow, dyrektor fabryki samolotów Gorbunow, członek prezydium Gosplana Zarzar, pilot Dórtman i mechanik Płotnikow.

Ford podwyższył płace robotników o 20 procent

mimo że nie przystąpił do nowego kodeksu

Nowy Jork, 6-go września.

Jak donoszą z Detroit, Ford nie podpisał przystąpienia do kodeksu dla przemysłu automobilowego, mimo, że termin upłynął z dniem wtorkowym. Natomiast w swoich przedsiębiorstwach podniósł on płace pracownikom o 20 proc. W ten sposób przekroczył on nawet normę, usta-

loną przez ustawę o odbudowie narodowej oraz podwyżki płac, dokonanej przez konkurencję. W kołach politycznych i przemysłowych twierdzą, że Roosevelt będzie osobiście interwenjował, aby skłonić Forda do przyjęcia postanowień nowego kodeksu.

Pożyczka wewnętrzna pod hasłem „własnymi siłami”

Warszawa, 6-go września.

Pożyczka wewnętrzna, będzie pożyczką narodową i propagowana będzie hasłem „własnymi siłami”. Celem oświeceniela zarządzenia Prezydenta o pożyczce, zabiorą głos członkowie Rządu z premierem Jędrzejewiczem na czele.

Z kancelarii Senatu komunikują: Dnia 7-go bm. o godz. 11-ej rano w sali posiedzeń Senatu odbył się posiedzenie konstytucyjne obywatelskiego komitetu pożyczki narodowej, pod przewodnictwem marszałka Raczkiewicza, przewodniczącego komisji organizacyjnej.

Prenumerata miesięczna „Siedmiu Groszy” wynosi 2 złote płatne z góry, w kraju z przesyłką pocztową 2,31 zł., przy zamówieniu w urzędzie pocztowym 2,41 zł. Konto P. K. O. Katowice Nr. 301 746.

Ogłoszenia drobne 10 groszy za 1 słowo.

Prenumerata miesięczna w Czechosłowacji 8 Kcz. Konto P. K. O. Brno 113795.

JAN TADEUSZ HRABIA KLIMCZOK WÓDZ ROZBOJNIKÓW ŚLĄSKICH

225)

STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI.

Jan Tadeusz hrabia Klimczok z Bielska pozbawiony majątku i nazwiska przez oszusta Lubara uciekł w góry z postanowieniem, że będzie tępił złych, a bronił pokrzywdzonych. Klimczok dobrać sobie towarzyszy i utworzył z nimi bandę rozbojniczą, która swoją siedzibę miała w pobliżu malowniczej doliny Bystrej. W jakiś czas później książę Sułkowski napadł z 40 ludźmi na Klimczoka i uwięził go w lochu swego zamku, gdzie Klimczok przechodził straszne męczarnie. Książę Sułkowski zamierzał wleźnia utopić. Członkowie bandy Klimczoka wystali jednego z nich na zwłady do Bielska. W jaskini zbójców oczekuje Klementyna na powrót swego narzeczonego. Do zbójców przybyła także matka Brygida.

Właścicielka tego głosu przystąpiła bliżej. A potem zbójcy z zdumienia prawie oniemieli. Przecież to nie był nikt inny, tylko matka Brygida! Tak, to była ona! Cudownym zrzędzeniem Opatrzności uszła przed niechybną śmiercią, jaką jej chciał zgotować książę Sułkowski, chociaż straciła całą swoją chudobę. Jakie to było zrzędzenie Opatrzności, wynikało z opowiadania staruszki. Zbójcy a szczególnie Klementyna przysłuchując się, posmutnieli i zawrzeli gniewem.

— Klimczok niedawno jeszcze wyszedł z chaty — opowiadała matka Brygida zadyszana, a zbójcy otoczyli ją dokoła — i właśnie chciałam udać się na spoczynek, gdy usłyszałam huk strzału, a po chwili strzał drugi i trzeci. Nie wiedziałam, co to miało znaczyć. Przeleżałam się okrutnie, bo natychmiast przyszedł mi na myśl Klimczok. Co, więc policja wpadła na jego trop? Albo, czy go zaskoczyli żołnierze? Dostyc, że nie znalazłam odpowiedzi na te pytania. Rozmaite możliwości, a jedna gorsza od drugiej przesunęły mi się przez głowę. Lecz nie zwykłam siedzieć z założonymi rękoma i bezczynnie pograżać się w zadumę. Znam w lesie każdą ścieżynę, a huk strzałów wskazywał mi kierunek, w którym miałam postępować. Szybko wyszłam z chaty i rozglądając się dokoła, puściłam się w drogę. Ponieważ znam las na wylot, skróciłam sobie drogę. Nie więcej potrzebovałam czasu, jak pół godziny, a potem stanęłam na miejscu walki. Oczom moim przedstawił się straszny widok. Z zgrozy serce omal mi bić nie przestało. Rzeczywistość okazała się sroższą od najgorszych przeczuć. Wprawdzie policji, ani żołnierzy nie było ani śladu. Natomiast zobaczyłam księcia Sułkowskiego, który z swoimi ludźmi napadł na Klimczoka i zwyciężył po krótkiej walce.

Klementyna krzyknęła głucho i zachwiała się. Markus musiał przyskoczyć i podtrzymać ją, aby nie upadła.

Matka Brygida zauważyła głębokie wrażenie, jakie jej słowa wywarły na Klementynie.

— Biedna księżniczka! — mówiła staruszka z współczuciem. — Wyobrażam sobie, jak ją to boli, gdy słyszysz, że własny ojciec ukartował taki plan tchórzowski. Bo śmiała taka napaść nie jest. Czy to sztuka, w czterdziestu ludzi zaskoczyć jednego człowieka? Ach, zwycięstwo tych nikczemników z góry było do przewidzenia. Lży cisnęły mi się do oczu, gdy musiałam się przypatrywać, jak te łajdaki powiązały Klimczoka i uprowadziły. Z początku osłupiałam. Potem zaczęłam się namyślać, co miałam począć. Klimczokowi pomóc

nie mogłam, bo cóż mogłam wskórać, stara, bezbronna kobieta, z księciem i wielką gromadą ludzi? Lecz przyszła mi myśl inna.

— Trzeba iść do zbójców — pomyślałam. — Przecież ich gdzieś znajdę, choćbym ich miała szukać do jutra rana po lesie. Potem im powiem, co się stało. Zbójcy nie opuszczą swego naczelnika! Więc puściłam się w drogę. Nie zaszłam jeszcze daleko, gdy obejrzawszy się, zaboczyłam tuż. Złowrogie przeczucia obudziły się we mnie. Wróciłam napowrót, a przedzierając się przez gęstwiny, widziałam, jak moja chata z całą chudobą stała w płomieniach. Książę Sułkowski kazał ją zapalić swoim siepaczom. Stał on z ironicznym uśmiechem przy pożarze, a z jego słów dorozumiałam się, że chciał mnie żywcem spalić. Serce krwawiło mi się z żalu, gdy wśród huku i trzasku płomieni usły-

nażajtruz być w Bielsku przedmiotem ogólnej rozmowy. Ostatecznie zgodzono się na to, aby wysłać kogo zaufanego na zwiady, i zasięgnąć wiadomości, co się stało z Klimczokiem i gdzie go więziono. Dopiero na podstawie tych wiadomości można było poczynić dalsze starania.

— W każdym razie — kończył Markus, — naczelnika wyswobodzić musimy, choćbyśmy go zbrojną ręką wydrzeć musieli całemu pułkowi żołnierzy!

— A gdyby nam się to nie udało, — dodał Samuel Carkow, — gdybyśmy się opóźnili, wtedy biada Bielsku! Wtedy zapalimy miasto na wszystkich krańcach! Zapalimy Klimczokowi taką gromnicę, jaka nie świeciła jeszcze żadnemu śmiertelnikowi!

Tymczasem zbójcy nic więcej zrobić nie mogli, jak wrócić do obozu.

Z brzaskiem dnia wyruszył z obozu.

szłam miauczenie biednej mojej kotki, która nie zdołała uciec z palącej się chaty. Ostatecznie było to tylko bezrozumne stworzenie. Miałam ważniejsze sprawy do załatwienia. Znowu przypomniałam sobie, jakie nieszczęście spotkało Klimczoka, więc wróciłam do lasu, aby was poszukać. Już zaczynałam powątpiewać, czy mi się uda mój zamiar. Tembardziej dziękuję teraz Panu Bogu, że was wreszcie znalazłam!

Łatwo sobie wyobrazić, jakie oburzenie i rozgorzenie wywołała u zbójców opowieść matki Brygidy. Złorzeczono księciu Sułkowskiemu i tylko dzięki obecności Klementyny, która przecież była jego córką, oburzenie nie przybrało groźniejszych jeszcze rozmiarów. Zresztą nie miały celu próżne żale i złorzeczenia. Należało raczej naradzić się i obmyśleć plan ratunku.

Rada nie była łatwą, bo przede wszystkim nie wiadano, jaki los spotkał Klimczoka.

Klementyna płakała z cicha, gdy zbójcy naradzali się nad najrozmaitszymi możliwościami.

Nikt jednak nie wiedział nic pewnego. Najprawdopodobniejszą było, że książę Sułkowski po pojmaniu Klimczoka oddał go w ręce policji. W takim razie uwięzienie jego powinno

którzy go oblegli i zasypywali pytaniami. Wreszcie znalazł posłuch.

W całym Bielsku nic nie wiadano o nocnej wyprawie księcia Sułkowskiego, ani też o uwięzieniu Klimczoka.

— I ja także uważam, że tej sprawy inaczej tłumaczyć nie można, — powiedziała. — Gdyby bowiem Klimczokowi udało się wymknąć z rąk mego ojca, byłby już dawno do nas powrócił. I ta okoliczność, że ojciec mój nie wezwał policji na wyprawę przeciwko Klimczokowi, tylko ją sam urządził pokryjomu, przemawia za tem, że powodowały nim szczególniejsze zamiary.

Cóż teraz należało zrobić? Zbójcy naradzali się długo tak i owak. Jednak nie osiągnięto żadnego rezultatu.

Pamiętać należało, że zamek był dobrze strzeżony i że posiadał wiele tajemnych kątów i skrytek, tak, że nawet w najlepszym przebraniu nie można było niepoznanym zakraść się do wnętrza. Jeden Markus tylko znowu znalazł sposób.

— Przyjaciele, — powiedział, — zamiar, jaki powzięłam, jest awanturniczy i wymaga poświęcenia wszystkich sił naszych. Mam jednak nadzieję, że nam się powiedzie.

Na usilne prośby Markus tak swój plan przedstawił:

— Wiecie, przyjaciele, — przy tych słowach zwrócił się do doktora, Jana Helffelda, Prusaka i kilku innych, — że kiedy nas była szczupła tylko gromadka, zaczęliśmy pod dozorem Klimczoka z naszej jaskini kopać podziemny ganek, który miał prowadzić do Bielska i połączyć jaskinię z zamkiem księcia Sułkowskiego. Pracowaliśmy całymi tygodniami, ba nawet miesiącami. Chociaż początkowy nasz zamiar, aby w ten sposób uwolnić księżniczkę Klementynę z niewoli ojca, okazał się zbyt trudnym, ponieważ tymczasem przeprowadzono ją z zamku do doliny Bystrej, jednak nigdy nie porzuciliśmy pracy, bo byliśmy zdania, że podziemny ganek może nam jeszcze się przydać. Wprawdzie nie pracowaliśmy już z dawniejszym zapalem, dlatego też dziwić się nie można, że mamy dużo jeszcze do pracy, zanim dojdziemy do celu.

Wtedy pracowało nas tylko kilku, dziś jest nas wielu. Jeżeli natychmiast weźmiemy się do dzieła i zaczniemy kopać bez przesetanku, bardzo łatwo być może, że ganek dokończymy i wpadniemy do zamku, zanim książę Sułkowski dopuści się jakiej nikczemności wobec naszego naczelnika. Projektu tego wysłuchano w milczeniu i z niedowierzaniem.

— Za twoim planem dużo przemawia okoliczności, Markusie, — zaczął doktor — jeżeli tylko nasze obliczenie się zgadza i jeżeli nam się uda wyjść na powierzchnię tuż przy zamku księcia Sułkowskiego. Lecz czegoż spodziewasz się po ganku nawet w najlepszym razie? Choćbyśmy nawet wpadli do zamku, jeszcze temsamem nie uwolnimy Klimczoka. Nie wiemy bowiem, gdzie go książę ukrył.

— Masz rację, doktorze, — odpowiedział Markus, — sądzę jednak, że reszta będzie tylko drobnostką. Wyobraź sobie, że wpadniemy do zanku w sile trzydziestu do czterdziestu chłopów i że pojmiemy księcia w niewolę.

(Ciąg dalszy nastąpi).

10 złotych czeka na szczęściarza Za 7 groszy — 1000 groszy

Do Administracji „Siedmiu Groszy” w Katowicach zgłosiła się wczoraj nasza młoda szczęściarka, której podobizna znalazła się wczoraj w naszej fotografii konkursowej, przynoszącej w darze 10 zł.

— Jestem Agnieszka Maksarówna, — objaśniła nas młoda szczęściarka — uczęszczęm do 7 klasy szkoły powszechnej i mieszkam w Chorzowie. Mam lat 12 i z uzyskanej premii bardzo się cieszę. 10 zł. przeznaczam na książki szkolne, gdyż mamusia moja jest wdową i otrzymuje miesięcznie 46 zł. renty, to też nie może mi kupić książek szkolnych.

Administracja „Siedmiu Groszy” wypłaciła natychmiast młodej szczęściarce 10 złotych.

Dzisiaj zamieszczamy nową fotografię konkursową, na której tym razem mężczyzna został wybrany przez los na szczęściarza. Fotografia pochodzi z Dębu.

Mężczyzna, którego głowa otoczona jest kółkiem, od którego prowadzi strzałka, wskazująca na powiększenie tej głowy, otrzyma 10 zł. gotówką, o ile pozna siebie i zgłosi się w ciągu trzech dni w Administracji „Siedmiu Groszy” w Katowicach, ul. Sobieskiego 11.

Na jutrzejszej fotografii konkursowej może Ty będziesz? Kup „Siedem Groszy” i przekonaj się, czy nie wygrałeś 10 złotych.

Przygotowania Śląska do meczu z Budapesztem

Przyjazd do Katowic reprezentacji piłkarskiej Budapesztu w dniu 12 bm. wzbudził w tutejszych kołach zrozumiałe zainteresowanie. Mecz jak podaliśmy odbędzie się na boisku „Pogoni” we wtorek, przy czym reprezentacja przyjeżdża z Krakowa, gdzie rozegra w niedzielę spotkanie z tamtejszą reprezentacją.

Reprezentacja Śląska zostanie ustalona dopiero po niedzielnym meczu dwu reprezentacji, jaki odbędzie się na boisku „Pogoni”, tuż po meczu Katowice — Rybnik.

Kapitan związkowy p. Budniok siłą rzeczy napotkał na wielkie trudności w ustaleniu Śląskiej reprezentacji, bowiem piłkarze Śląscy wykazują ostatnio chwiejną formę.

Niewątpliwie w niedzielę będziemy mieli dosyć okazji do stwierdzenia, jak grają obecnie nasi ewentualni wybrańcy. Nie znaczy to jednak, by w niedzielę wszyscy wyczerpali się do tego stopnia, że we wtorek kiedy staniami w szranki z tak poważnym przeciwnikiem, mamy zawieść.

Przed meczem piłkarskim Polska - Czechosłowacja

Organizatorzy tego spotkania poczynili już pierwsze kroki, ażeby pod względem organizacyjnym mecz ten, który zainauguruje uroczystości związane z 10-leciem istnienia PZB wypadły jaknajkorzystniej.

Pięściarce miejscowi trenują b. intensywnie chcąc się zakwalifikować do reprezentowania barw przeciw drużynie Czechosłowacji w dniu 9. 10. br.

Wills Moody

nadał na czele tenisistek świata

Pierre Gillou, francuski ekspert tenisowy ustalił już swoją doroczną listę najlepszych tenisistek świata. Pierwsze miejsce mimo porażki przynajmniej znowu Wills Moody, a jej pogromczynią umieszcza dopiero na drugim miejscu.

Dość niespodziewanie Gillou ustala na dalszych miejscach rakety tej miary, co Round — 3, Scriven — 4, Mathieu — 5 miejsce. Szóste miejsce zajmuje Krahwinkel, 7) Palfrey (USA), 8) Nuthall (Anglia), 9) Payot (Szwajcaria), 10) Henrotin (Francja).

Przed pierwszym występem piłkarzy Jugosławii w Warszawie

Skład drużyny polskiej został ustalony

Piłkarstwo polskie staje przed nową próbą swych sił na terenie międzynarodowym. W najbliższą niedzielę przypadnie mu zmierzyć się z doborowym zespołem Jugosławii. Będzie to drugi mecz polskiej drużyny reprezentacyjnej w bieżącym roku.

Pierwszym naszym przeciwnikiem była, jak wiadomo, Belgia. Smutne wspomnienia tego meczu i przegrana, oznaczająca kompromitację, wymagająca rehabilitacji naszego piłkarstwa. Nadchodzi do tego sposobność, gdyż Jugosławia jest przeciwnikiem groźnym. Coprawda bilans dotychczasowych spotkań jest wyjątkowo dla nas korzystny: cztery mecze, w tym 3 wygrane i stosunek bramek 13:6, zdaje się bezapelacyjnie potwierdzać naszą wyższość, a jednak Jugosławia jest, jeśli nie lepszym, to przynajmniej równym przeciwnikiem, a może nawet groźnym.

Jugosławia cieszy się pozatem znacznie lepszą marką w świecie piłkarskim, który nasze cenne zwycięstwa przyjmował z pewnym niedowierzaniem. Jugosłowianie mają stały kontakt z Czechosłowacją, Rumunią, Francją, Szwajcarią, Węgrami, a wreszcie z Hiszpanią i uczestniczą w rozgrywkach o puchar Europy. Dobre imię zdobyli sobie na turnieju w Montevideo o mistrzostwo świata, zajmując tam drugie miejsce po Urugwaju, a przytrafiające się od czasu do czasu zwycięstwa nad najsilniejszą reprezentacją Czechosłowacji dowodzą o poziomie piłkarstwa Jugosłowiańskiego. Nie dalej jak przed miesiącem, Jugosławia znowu wygrała z Czechami, podczas gdy my nawet z drugim garniturem, potrafimy przegrać wysoko.

Ujemną stroną Jugosłowian, to chwiejność formy. Dotychczas mieliśmy szcze-

ście, gdyż zwykle natrafiliśmy na taki ich moment kryzysowy. Może i w tą niedzielę znowu szczęście nam dopisze, lecz stanowczo nie powinniśmy marzyć o szczęściu, a o wykazaniu naszych najlepszych walorów.

Będzie to pierwszy występ Jugosławii w Warszawie i zarazem pierwszy mecz o nagrodę, ufundowaną przez prezydenta Mościckiego, wyobrażającą pomnik Zygmunta III w miniaturze. Regulamin nagrody przewiduje, iż zdobywa ją na własność ta drużyna, która w ciągu trzech lat zwycięży dwukrotnie. Nasi piłkarze muszą dołożyć wszelkich starań, by z niedzielnej meczu wyjść zwycięsko, trudno bowiem marzyć o wygranej w Zagrzebiu, lub w Belgradzie w roku przyszłym.

Kapitan związkowy PZPN, już ustalił skład drużyny, biorąc za podstawę formę, wykazaną przez najwybitniejszych naszych piłkarzy na meczu treningowym w ub. tygodniu w Krakowie, oraz przebieg ostatnich spotkań ligowych.

W myśl koncepcji jego, barw naszych bronić będą: bramkarz — Albański, obrońca — Pająk, Bułanow, pomoc — Kotlarczyk II, Kotlarczyk I, Mysiak, atak — Niechciol, Artur, Nawrot, Pazurek, Włodarz. Jako rezerwowi wyznaczeni zostali: Fontowicz, Cebulak, Dziwisz, Ciszewski

i Król.

Jakkolwiek do poczyniń kapitana związkowego należy odnosić się z pełnym zaufaniem, gdyż dał on już cały szereg dowodów umiejętnego wybierania drużyny, tem nie mniej pewne zastrzeżenia wywołać musi wystawienie do obrony Bułanowa. Łącznie z Martyną, Bułanow tworzył dobrze zgraną parę i to przemawiało za nim, dziś natomiast, gdy Martyna leczy odniesione kontuzje i nie może grać, należałoby raczej zrezygnować z Bułanowa, zwłaszcza, że na ostatnich zawodach o wejście do ligi, był on conajmniej przeciętny.

Drużyna jugosłowiańska po zawodach warszawskich wyjedzie prawdopodobnie do Katowic gdzie rozegra mecz z reprezentacją Śląska.

Po kilkuletniej przerwie udało się Krakowowi odnowić stosunki z Budapesztem i w niedzielę reprezentacja piłkarska grodu podwawelskiego grać będzie z Węgrami, natomiast we wtorek, dnia 12-go września, w Katowicach z reprezentacją tego miasta.

Kraków wystawia na mecz przeciwko Budapesztowi następującą drużynę: Szumiec, Pychowski, Doniec, Brożek, Wilczkiewicz, Jezierski, Riesner, Malczyk, Smoczek, Kisielifski i Bator.

Mecz lekkoatletyczny Polska — Węgry odbędzie się 17 bm. w Królewskiej Hucie

Jak podaliśmy już w wczorajszej części nakładu, Polsk. Zw. Lekko-atletyczny postanowił mimo nasuwających się trudności finansowych, jednak doprowadzić do skutku

mecz lekkoatletyczny z Węgrami. Mecz odbędzie się definitywnie 17 bm. na Stadionie w Król. Hucie.

Przygotowania do meczu są już w toku i

Przygody bezrobotnego Froncka

Froncek chory, — brzuch go boli, więc leżąc na łóżku leży. Aby poratować Froncka z rycynusem lekarz bieży.

Choc'aż gęba mu się krzywił to nasz Froncek schorowany i choć pot na niego bły kwartę rycynusu pije.

Ledwo wypił, a już wstaje z wygodnych swoich pieleszy i jakby go ktoś popychał do cichego kąta spieszy.

Za godzinę już nie czuje żadnego w brzuchu wiercenia i przy śpiewie, równym krokiem, idzie sobie na ćwiczenia.

(Ciąg dalszy nastąpi)